

Torrent del Forat, de la Font del Faig o dels Empedrats

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al lloc dels Empedrats. (Ajuntament de Gisclareny. Av. Roser S/N.08695)
Emplaçament	Neix a la Font del Faig i desguassa al Bastareny passant pels Empedrats. Pista de Molnell pK.4,
Alçada:	1028

Coordenades:

Latitud:	42.27635
Longitud:	1.81847
UTM Est (X):	402572
UTM Nord (Y):	4681136

Classificació

Número de fitxa	08093 - 17
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Zona integrada en el Parc Natural del Cadí Moixeró i sotmesa a les normes i directrius de conservació i manteniment del parc natural del Cadí Moixeró
Protecció	Legal
Observacions protecció:	PEIN. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Accés	Restringit
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Titular:	08092A001000020000YP
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella

Descripció

Torrent denominat del Forat, dels Empedrats o de la Font del Faig ja que neix a la font homònima i desguassa al riu Bastareny a l'alçada de Cal Cerdanyola. Es tracta d'un torrent que flueix per damunt d'un terreny calcàri caracteritzat per cavitats càrstiques com ara coves, balms i avencs. Aquest fet genera que al passar per l'estret format per les roques de la serra dels Trulls i del Cap de la Boixassa que delimiten l'estreta vall d'Escriu amb la vall del Bastareny provoca un engorjat amb goles, salts d'aigua, coves i afraus que és conegut amb el nom de "Els Empedrats" format un paisatge molt característic i de gran bellesa natural. La seva denominació com a torrent del "Forat" és degut a la presència de coves i avencs a la zona dels Empedrats.

Observacions:

El torrent del Forat és un lloc molt visitat al llarg de l'època de l'any per correspondre a l'accés al Coll de Pendís, al refugi de Sant Jordi i també al salt que es coneix com a "Cua de Cavall" (fitxa 20) i al Bullidor de la Llet (Fitxa 19). S'hi pot arribar a través del PR.125.

Història

La necessitat de protegir l'àrea de la serra del Cadí figurava ja en les previsions de planificació regional que va fer, el 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana.

Això es va tornar a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963, que preveia espais naturals a la zona. El 1966 es va promulgar la llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí, la qual inclou actualment, a més de la zona que avui és parc natural, les serres del Verd i de Port del Comte. Aquesta llei, encara vigent, ordena els recursos de la fauna de manera que el seu aprofitament cinegètic pugui representar una font d'ingressos per a les poblacions que en formen part.

Una altra figura de protecció inclosa dins l'espai que ocupa el Parc Natural és el Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca, declarat per la Llei 6/1982, de 6 de maig, de la Generalitat de Catalunya, que comprèn, a més de la muntanya del Pedraforca, la vall de Gresolet. Finalment, per mitjà del Decret 353/1983, de 15 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, i a instàncies del Parlament de Catalunya, es va crear el Parc Natural del Cadí-Moixeró. En l'àmbit europeu, el setembre de 1987, d'acord amb la Directiva 79/409 CEE, el Parc va ser declarat Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) i, anys més tard, mitjançant una Decisió de la Comissió de 22 de desembre de 2003, es va aprovar el seu ingrés a la regió alpina dins la Xarxa Natura 2000, ja que és l'espai protegit català amb un nombre més gran d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 en cada cas), d'acord amb la Directiva d'hàbitats de la Unió Europea.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. PARC NATURAL DEL CADÍ MOIXERÓ (2013). Patrimoni cultural i natural. www.parcsnaturals.gencat.cat/cat/cadiMartí, Joan. Geozona 140 Riolites de Gréixer. Generalitat de Catalunya, 2007.

